

มีสิทธิตามกฎหมายอื่น จะมีสิทธิขอให้ “ผู้ทำละเมิด” ชดใช้ค่าเสียหายอีกหรือไม่ ?

โดย นายปกรรอง

หลายคนมีข้อสงสัยว่า หากตนเองประสบอันตรายได้รับบาดเจ็บและต้องเข้ารับบริการทางการแพทย์ โดยใช้สิทธิชำระค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทประกันชีวิตตามสัญญาประกันภัย และใช้สิทธิชำระค่ารักษาพยาบาลในฐานะเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคม กรณีดังกล่าวจะมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ที่ทำให้ตนเองประสบอันตราย หรือ “ผู้ทำละเมิด” ชำระค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายอื่น ๆ อีกหรือไม่ ?

คดีปกครองที่จะนำมาฝากในคอลัมน์ “รอบรู้กฎหมาย” ฉบับนี้ มีคำตอบในประเด็นดังกล่าว

คดีนี้เป็นเรื่องของ นายยอดชาย (นามสมมติ) ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์พร้อมกับเพื่อนร่วมงานไปตามถนนทางเข้านิคมอุตสาหกรรมในเวลากลางคืน ระหว่างทางได้จอดรถข้างถนนและเดินเข้าไปปัสสาวะ ทำให้ตกท่อระบายน้ำได้รับบาดเจ็บสาหัส เนื่องจากบริเวณนั้นไม่มีไฟฟ้าแสงสว่าง ไม่มีฝาปิดท่อระบายน้ำ ไม่มีบ้านเรือนชุมชน มีสภาพเปลี่ยว โดยแพทย์โรงพยาบาล ก.ได้ทำการผ่าตัด และนายยอดชายได้ชำระค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นด้วยบัตรประกันภัยจากบริษัทเอกชน (บางส่วน) ต่อมาได้ย้ายไปรักษาต่อที่โรงพยาบาล ข. โดยใช้สิทธิบัตรประกันสังคม และแพทย์มีความเห็นให้หยุดพักรักษาตัว ๗ วัน และนายจ้างให้หยุดพักต่ออีก ๒ เดือน

หลังจากนั้น นายยอดชายได้ขอให้เทศบาลชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น คือ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์ทำมาหาได้ ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง แต่เทศบาลชดใช้ค่าเสียหายเพียงบางส่วน นายยอดชายไม่พอใจ จึงฟ้องเทศบาลขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เทศบาลชดใช้ค่าเสียหายตามที่ขอ โดยเทศบาลโต้แย้งว่า นายยอดชายได้รับค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทประกันภัยและสำนักงานประกันสังคมครบถ้วนแล้ว หากเทศบาลต้องจ่ายซ้ำอีกจะทำให้นายยอดชายได้รับค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าจากที่ได้จ่ายจริง

ดังนั้น ประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ คือ เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ นายยอดชายหรือไม่ ? เพราะนายยอดชายได้รับความคุ้มครองแล้วทั้งจาก “สัญญาประกันภัย” และจาก “กองทุนประกันสังคม”

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยให้เทศบาลชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ นายยอดชาย โดยศาลให้เหตุผลว่า การที่นายยอดชายได้ชำระค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาล ก. ด้วยบัตรประกันภัย (บางส่วน) ส่วนที่เหลือชำระด้วยเงินสด และชำระค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาล ข. โดยใช้สิทธิประกันสังคม ค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายที่นายยอดชายต้องเสียเนื่องจากการทำละเมิด แม้จะมีได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเต็มจำนวน แต่ก็เป็นที่บริษัทประกันภัยชำระค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของนายยอดชายตามสัญญาประกันภัยและสำนักงานประกันสังคมชำระค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของนายยอดชายที่เกิดขึ้นจากการเป็นผู้ประกันตนและออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นสิทธิตามกฎหมายของนายยอดชาย ไม่ใช่ชำระค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด ไม่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของเทศบาล นายยอดชายจึงมีสิทธิเรียกค่ารักษาพยาบาลเต็มจำนวนจากผู้ทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับค่าเสียหายในส่วนอื่นๆ นั้น ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เงินเดือนและค่าเช่าบ้าน ถือเป็นค่าเสียหายความสามารถในการประกอบกิจการที่นายยอดชาย

มีสิทธิได้รับ แต่ไม่ปรากฏว่านายยอดชายได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในช่วงที่หยุดพักรักษาตัว จึงไม่มีรายได้จากเงินเบี้ยเลี้ยง เพราะจะได้เบี้ยเลี้ยงเมื่อออกไปทำงานนํานาน นายยอดชายจึงไม่มีสิทธิได้เบี้ยเลี้ยง

พิพากษาให้เทศบาลจ่ายค่ารักษาพยาบาลเต็มจำนวนที่จ่ายจริง ค่าขาดรายได้ และค่าเช่าบ้าน (ผู้สนใจศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๐๕๙/๒๕๕๙)

จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดข้างต้น ถือเป็นหลักการสำคัญว่าแม้ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดจะมีสิทธิได้รับการชดเชยค่าเสียหายเป็นค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทประกันภัย และจากกองทุนประกันสังคมไปแล้ว ก็ยังคงมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ทำละเมิดได้ ซึ่งในคดีนี้คือ เทศบาล ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการดูแลรักษา บำรุงทางน้ำทางบก หรือท่อระบายน้ำให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่บุคคลทั่วไป เมื่อเทศบาลไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อทำให้เกิดเหตุละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องชดเชยค่าเสียหายตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
